

## Audiovisuaalse ja digitaalse kommunikatsiooni reguleerimisasutus

25. septembri 2024. aasta resolutsioon nr 2024-18 üldhuviteenuste loetelu kohta vastavalt 30. septembri 1986. aasta seaduse nr 86–1067 kommunikatsioonivabaduse kohta artiklile 20–7

NOR: RCAC2425593X

Audiovisuaal- ja digitaalse kommunikatsiooni reguleeriv asutus,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. septembri 2015. aasta direktiivi (EL) 2015/1535, millega nähakse ette tehnilistest eeskirjadest ning infoühiskonna teenuste eeskirjadest teatamise kord, ja 20. veebruari 2024. aasta teatist nr 2024/0092/FR,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/1808, millega muudetakse direktiivi 2010/13/EL audiovisuaalmeedia teenuste osutamist käsitlevate liikmesriikide teatavate õigus- ja haldusnormide koordineerimise kohta (audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv), võttes arvesse muutuvat turuolukorda, eriti selle artiklit 7a ja põhjendust 25;

võttes arvesse 30. septembri 1986. aasta seadust nr 86–1067 kommunikatsioonivabaduse kohta (muudetud kujul), eriti selle artikleid 20–7;

võttes arvesse 7. detsembri 2022. aasta dekreeti nr 2022–1541, millega rakendatakse 30. septembri 1986. aasta seaduse nr 86–1067 (kommunikatsioonivabaduse kohta) artiklit 20–7, millega kehtestatakse üldhuviteenuste edendamise asjakohaste nähtavuskohustuste kohaldamise alustamise künnis ja tähtaeg;

võttes arvesse 30. septembri 1986. aasta kommunikatsioonivabaduse seaduse artiklites 20–7 ette nähtud üldhuviteenuste ulatust käsitleva avaliku konsultatsiooni vastuseid, mille on 12. juunist 2023 kuni 13. juulini 2023 teostanud audiovisuaal- ja digitaalse side reguleeriv asutus;

arvestades järgmist:

1. Eespool nimetatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. novembri 2018. aasta direktiivi (EL) 2018/1808 („audiovisuaalmeedia teenuste direktiiv“) artikli 7a kohaselt on sätestatud: „Liikmesriigid võivad võtta meetmeid, et tagada üldist huvi pakkuvate audiovisuaalmeedia teenuste asjakohane esiletõstmine“.

30. septembri 1986. aasta seaduse artiklis 20–7 on sätestatud, et üldhuviteenuseid käsitatakse teenustena, mille on avaldanud üks käesoleva seaduse III jaotises nimetatud asutustest. (France Télévisions, Radio France, Prantsuse audiovisuaalse sisu ekspordi eest vastutav riiklik ringhäälinguettevõte, Arte-France, Parliamentary-National Assembly Channel, Parliamentary-Senate Channel ja National Audiovisual Institute) ja telekanali TV5 kaudu nende avaliku teenuse osutamise ülesannete täitmiseks ja teiselt poolt, et pärast avalikku konsultatsiooni võib audiovisuaalset ja digitaalset sidet reguleeriv asutus proportsionaalselt hõlmata muid audiovisuaalseid sideteenuseid, võttes arvesse nende panust mõtte- ja arvamuste paljususesse ning kultuurilisse mitmekesisusse. Ta avaldab selliste teenuste loetelu.“

Nende sätete kohaselt korraldas asutus 12. juunist kuni 13. juulini 2023 avaliku konsultatsiooni selliste teenuste ulatuse kohta, mida võib liigitada üldhuviteenusteks.

2. Audiovisuaalse kommunikatsiooniteenuse panust mõtte- ja arvamuspluralismi ning kultuurilisesse mitmekesisusse eespool nimetatud sätete tähenduses võib hinnata eelkõige lähtuvalt selle väljaandja kohustustest, mis on seotud ühelt poolt selle teenuse programmi omadustega ja teiselt poolt selle panusega audiovisuaal- ja kinematograafiliste teoste rahastamisse, levitamisse või väljapanekusse.

Nende kohustuste hindamisel võib arvesse võtta muid kriteeriume, näiteks sisu üldsusele kättesaadavaks tegemise tingimusi, eelkõige juhul, kui teenus on tasuta kättesaadav kogu elanikkonnale.

3. Maapealse televisiooni teenuste osutamiseks antakse luba pärast hankemenetlust, mille valikul võetakse arvesse hagejate võetud konkreetseid kohustusi, eelkõige seoses pluralismi, programmide esitamise ning audiovisuaal- ja kinematograafiliste teoste edastamise ja rahastamise toetamisega, mis on seejärel lisatud järelevalveametiga sõlmitud lepingutesse. Seega vastavad nad eespool punkti 2 esimeses lõigus nimetatud kriteeriumidele.

Vastavalt 30. septembri 1986. aasta seaduse artiklile 96–1 kohaldatakse nende teenuste hulgas ringhäälingu- ja levitamiskohustusi, mis hõlmavad 100 % maismaa elanikkonnast. Lisaks on kõnealustel teenustel vastavalt 30. septembri 1986. aasta seaduse artiklile 34–2 õigus lisada need teenused kaubanduslike levitajate audiovisuaalsetesse pakkumistesse. Nende levitamine vastab seega sellise pakkumise eesmärgile, mis on kergesti kättesaadav kogu elanikkonnale, mis on määratletud eespool punkti 2 teises lõigus.

Eeltoodust tuleneb, et riigisiseseid tasuta levitatavaid maapealseid televisiooniteenuseid võib kvalifitseerida üldhuviteenusteks 30. septembri 1986. aasta seaduse artikli 20–7 tähenduses.

4. Arvestades kasutusviiside muutumist ja mittelineaarse sisu kasvavat tähtsust, käsitletakse televisiooniteenuste pakutavaid saateid üha enam tellitavate audiovisuaalmeedia teenuste osana ning sageli integreeritakse need peamiselt või eranditult rakenduskeskonnas kättesaadavatesse ülemaailmsetesse pakkumistesse.

Seetõttu tuleks kasutajatele tasuta kättesaadavaks tehtud mittelineaarseid teenuseid, mis on lahutamatult seotud üldist huvi pakkuvate televisiooniteenustega, käsitada üldhuviteenustena. Need võivad olla teenused, mis võimaldavad nõudmise korral juurdepääsu selliste televisiooniteenuste sisule (eelkõige järelvaatav televisioon), või teenused, mis pakuvad juurdepääsu audiovisuaalsele sisule, mis täiendab ja rikastab selliste televisiooniteenuste pakkumist (nt tellitavad videod, mida ei edastata lineaarselt, kuid mis on seotud telesaadetega, näiteks sarja eelmised hooajad).

Mittelineaarseid üldhuviteenuseid võivad audiovisuaalkontserni raames avaldada muud üksused kui need, kes avaldavad lineaarseid teenuseid. Olles asja kaalunud, otsustan käesolevaga järgmist:

**Artikkel 1.** – Üldhuviteenused 30. septembri 1986. aasta sidevabaduse seaduse artikli 20–7 tähenduses on:

1) teenused, mille on avaldanud üks 30. septembri 1986. aasta seaduse III jaotises nimetatud asutustest ja telekanal TV5 oma avaliku teenuse osutamise ülesannete täitmiseks;

(2) 30. septembri 1986. aasta seaduse artikli 30–1 alusel välja antud ringhäälinguloaga üleriigilised tasuta televisiooniteenused, samuti tellitavad audiovisuaalmeedia teenused, mis on kasutajale tasuta kättesaadavad, mis on lahutamatult seotud nende televisiooniteenustega ja mille on avaldanud nende kirjastajad, nende tütarettevõtjad või neid kontrollivad äriühingud eespool nimetatud 30. septembri 1986. aasta seaduse artikli 41–3 punkti 2 tähenduses või nende tütarettevõtjad.

Üldhuviteenuste kirjastajad edastavad järelevalveametile loetelu oma lineaarsetest üldhuviteenustest ja rakendustest, mille nad avaldavad või mille on avaldanud nende tütarettevõtjad või neid kontrollivad äriühingud eespool nimetatud 30. septembri 1986. aasta seaduse artikli 41–3 punkti 2 tähenduses või nende tütarettevõtjad, kes teevad peamiselt või eranditult kättesaadavaks oma üldhuviteenused, eelkõige tellitavad teenused. Samuti teatavad nad kõigist kõnealusesse loetelusse tehtud muudatustest. Pärast seda, kui asutus on selle loetelu läbi vaadanud, avaldab ta kõigi üldhuviteenuste ja asjaomaste rakenduste loetelu, mille ta edastab käesoleva resolutsiooni kohaldamisalasse kuuluvate liideste käitajatele.

**Artikkel 2.** – Käesoleva resolutsiooni sätteid kohaldatakse Uus-Kaledoonias, Prantsuse Polüneesias, Wallises ja Futunas ning Prantsuse Lõuna- ja Antarktika aladel.

**Artikkel 3.** – Sellest arutelust teatatakse käesoleva otsuse artiklis 1 nimetatud teenuste avaldajatele ja kasutajaliideste operaatoritele, kelle suhtes kohaldatakse 30. septembri 1986. aasta seaduse nr 86–1067 artiklites 20–7 sätestatud kohustusi. See avaldatakse *Prantsuse Vabariigi Teatajas*.

Koostatud Pariisis 25. septembril 2024.

Audiovisuaal- ja digitaalse side  
reguleeriva asutuse nimel

*Esimees,*

R.-O. MAISTRE